

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Iovis, Aesculapii et Herculis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

di mihi.] *Repetit mandatum.* Si verò non.] ἀπέλλή. *Veruntamen*] *Horatio, Pereo.*] *Querela.* Vide Iupiter.] *Dehortatio à periculoso.* Incute modò.] *Horatio.* Inuitus quidem, sed.] *Affensus ad iustonem.* Quid hoc puella armata?] *Exclamatio admirantis.* Virginem vi- uam.] ἑκφρασίς *Palladis.* Quare, ô Iupiter.] ἀξιωμα- τισ. *Impossibilia petis.*] *Recusatio.* Hoc volebā.] *conclusio.*

ΔΙΟΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ, ΙΟΥΣ, ΑΕΣCΥΛΑ-
 ρῆ, ὁ Ἡρακλῆς.

Eodem Interprete.

I V P I T E R.

Π Ἀσκαδι, ὁ Ασκλη-
 πιά καὶ Ἡράκλεις, ἰ-
 εῖσόντις πρὸς ἀλλή-
 λους ὡστὲρ ἄνθρωποι ἀπρὸς
 ἄλλοι ταῦτα, καὶ ἀπόδειξιαι τοῦ
 συμποσίῳ τῶν θεῶν. *Ηρ.* ἀλλ-
 ἂ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, τατοῖ τὸν
 φαρμακεία προκατακλιναδαί-
 μι; *Ασπ.* νὴ Δία καὶ ἀμείνων
 γάρ εἰμι. *Ηρ.* κατὰ τί, ὦ ἱμ-
 βρόντις; ἢ διότι σὺ ὁ Ζεὺς
 ἐκράνωσεν, ἀ μὴ θέμις σοι
 εἶναι; ἐνὶ ᾧ κατ' ἑλισσοῦ αὐθις
 ἀθανάσιος μὴ ἴσηφας; *Ασπ.*
 ἐπιλήθισαι ἦ καὶ σὺ, ὦ Ἡρα-
 κλῆς, ἐν τῇ Οἴτη καταφθι-
 γῆς, ὅτι μοι ὀνείδις τὸ πῦρ;
 τίς εἶς factus es? *AES.* Oblitus verò etiam tu es Hercules,

D Esnite, ὁ Aesculapī
 & tu Hercules, con-
 tēdere inter vos iur-
 gij, perinde ut homines. Ina-
 decora enim haec, & à cons-
 uuiuo deorum aliena. *HER.*
 At vis, ὦ Iupiter, medicamē-
 tarium istū priore loco ac-
 cumbere, quā me? *AES.*
 Quidni, per Iouem? melior
 quosq; enim sum. *HER.* In
 quo igitur, ὦ attomite, an
 quòd te a Iupiter fulmine
 aliquando percussit, eò quòd
 quae nefas erant, feceras:
 nunc autem ex misericordia
 iterum immortalitatis para-

Θρα. ἕκαστα καὶ ὁμοία βε-
 βίασαι ἡμῶν, ὅς διός μὲν ἦός
 εἰμι, τοσαῦτά γ' ἐπιπόνηκα ἐκ
 καθάρων ἢ βίον, θυρία λα-
 τῶν ἰσχυρῶν, ἢ ἀνθρώπων
 ἰδεῖσθαι τιμωρῶμενος. σὺ δ' εἰ-
 σοτόμος εἶ, ἢ ἀγύρτης, νοσοῖσι
 μὲν ἰσὺς ἀνθρώποις χηιδίμος
 ἐπιθήσῃ ἢ φαρμάκον, ἀν-
 θρώπων δ' ἴδδρ' ἐπιδοσόμενος.
 Αἰσ. ἔνδεξαις, ὅτι σὺ τὰ ἐγ-
 γαμίαια ἰασάμενος, ὅτε πρὸς
 ἀνθρώπων ἡμίφελος, ἐπ' ἀμ-
 φῶν διφθαρίων ὅσ' ὄσας
 μᾶλλον, ἢ χιτῶν ὅσ' ἢ μετὰ ἔξω,
 ἢ πρὸς ἐξω ἢ ἐν ἡμυδρῶν ἀν-
 δρῶν, ἢ ἐξελίξαι ὡσπ' σὺ, ἢ
 ἢ ἐξελίξαι ἐξ ἐν Λυδία, πορ-
 φειδῶν ἐν δ' οὐκός, καὶ παρ-
 ρίμος ἐπ' τῆς Ομφάλους χρο-
 σῶσαν δ' ἀνδρῶν. ἀπ' οὐδ' ἡ-
 να γροθύσας ἀπ' ἐξελίξαι τὰ τε-
 ννα, καὶ πλὴν γυνῶνα. Ηρα-
 κλῆ μὲν παύσει λοιδοροῦμενός
 μοι, ἄντινα μάλα ἔσθ' ὅς
 οὐ πολὺ σ' ὀρθῶς ἢ ἀθαννα-
 σία ἐν ἀρετῶνός σ', εἰς ἴσως
 ἐπὶ λυφάντων ἐκ τοῦ ἔρανον,

Herc. Nequaquam equalia
 atq; similia sunt quae uterque
 in vita egimus, ut qui ipse
 quidem Iouis filius sum, tan-
 tos autē labores sustinuerim,
 expurgata vita, denictis be-
 stijs, & hominibus contume-
 liosis vindicta ac pœna affe-
 ctis. Tu verò radicem inci-
 sor es, & circulator, agrotā-
 tibus fortassis hominibus et
 tilis medicamenta adhiben-
 do: virile autem nihil quies-
 quam opere præstiteris. Aes.
 Recte dicis, quoniam & in-
 fustiones tuas curavi, quando
 paulò antè ascendisti ad nos,
 semiustulatus, corpore utrin-
 que corrupto ac perditto, & à
 tunica ista, & post illam etiā
 à stāma. Ego verò quid? si
 nihil aliud, tamen neque ser-
 viui quemadmodum tu, neq;
 lamificium exercui in Lydia
 indutus purpura, & ab Om-
 phale verberatus sandaliis
 aureis: neq; verò etiam insa-
 niens occidi liberos & uxore.

ΗΡΑΚΛΗΣ. Nisi desinas conui-
 eiari, statim admodū senies, quòd non multū tibi profutura
 sit immortalitas: quomā sublatū hinc è celo præcipitè dabo te

vi ne

ὡς μὴδὲ τῶν παύονα ἰά-
 θεοὶ σε, τὸ κρανίον σω-
 ταίηται. Ζ. πάσασθε φη-
 μι, καὶ μὴ ἐπιταράσσῃτε ἡ-
 μῖν τὴν ξανθοσίαν, ἢ ἀμ-
 φότερος ἀποπέψομαι ὑ-
 μῶν τοῦ συμποσίου, καὶ τοῖς
 ἀνθρώποις, ὃ ἤρακλῆς, προ-
 κατακλίνας δά σὺ τῶν Ἀ-
 σκληπιδῶν, ἄτε καὶ πρότερον
 ἀποθανόντα.

ut ne ipse quidem Paon cu-
 rauerit te, diminuto atq; es-
 fracto tibi cerebro. IVP.
 Desinite, inquam, & ne per-
 turbate nobis conuersationē
 hanc: aut ambos hinc able-
 gabo vos è conuiuio. Quan-
 quam etiam æquū est, ὃ Her-
 cules, priore loco accumben-
 re Aesculapium, quippe quū
 & prior mortuus est.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

AEsculapius & Hercules de discubitu & sessione con-
 tendunt.

a IVPITER fulmine percussit.] Aesculapius adeo ex-
 cellisse in ægrotorum curatione dictus, ut mortuos ab inferis
 excitare crederetur: quare apud Iouem accusatus, fulmine ictus
 est. Hippolytum vitæ restituit, ut Pausanias inquit. b In
 Oeta conflagrâsti.] Oeta mons in finibus Thessaliæ, Doridi
 à tergo incumbens, morte & sepulchro Herculis nobilitatus. Il-
 lic enim Hercules se hominem incendio exiit, vnde factum est
 nomen tragædiæ Senecæ, quæ Hercules Oetens inscribitur. Post
 mortem ob fortitudinem in deorum numerū relatus est. c Ab
 Omphale verberatus.] Omphale Lydia regina Herculems
 amore sui captum ad lanificium compulsit, cum ipsa calathum
 & colum, cultus quæ famineos, sagittis & claua leonis quæ re-
 gmine mutasset.

IOANNIS SAMBUCI
 ANNOTATIONES.

Προσυμμάχους ἐιστάμους: Aesculapius enim & Hercules
 de sessione contendunt.

Non vult inferior factis Aesclepius esse
Herculis, Aetæo qui dedit ossa rogo.
Dirimit hanc litem radiantis rector Olympi,
Quod præstent medicæ viribus usque manus.

DESINITE, ὁ Aesculapi.] ἢ ἐντολή ἀπὸ τῆ παραβολῆς μου. τὸ ἀπρεπὲς καὶ τὸ πῦρ. At vis, ὁ Iupiter.] ἡ εἰς. An quod.] ἢ ὑδρὸς καὶ λοιδορίας. Oblitus verò,] ἀντιδιαβολή, ἢ ἀντλοιδορία. Nequaquam.] ἀντιπαραβολή. Vi qui ipse.] *Commandatio sui.* Tu verò radicum.] ἀντιπρόδοσις: *viuiperatio Aescularij.* Rectè dicis.] *Commissatio, ὁ ἀντινειδισμός.* Ego verò.] *Compensatione tendit ei altæ contumelias.* Nisi defines.] ἢ ἐκπληξίς ἀγωνικὴ ἀορίστος ἀνομοσφραγίας. Define.] ἢ ἐντολή, Iouis lites dirimens, *ἐκτὸς ἐκπληξίς.* Quamquam.] ἢ τὸ διὸς ἐπιχειροῦς ἐρωτικῆς

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΙΥΝΟΝΙΣ ΕΤ
Διός. Iouis.

Iacobo Micyllo interprete.

IVNO.

EΓὼ δὲ ἰσχυρόμην ἄν,
ὁ Ζεὺς, ἢ μοι τοῖσδε
λῶ ἡδὸς, θῆλυς ἔτω καὶ
ἀπεφθαρμένη.] ἀπὸ τῆς μέ-
θους: μήτρα μὲν ἀναδεδεμένης
τῶν ἰδῶν, τὰ ποτὰ δὲ μαι-
νομένης γυναιξὶ συνῶν, ἀδρά-
γη.] αὐτῶν ἰκέων, ἀπὸ τυμ-
πάνοις ἢ ἀδρόις ἢ λυμβά-
λοις χορῶν, ἢ ὅλων παυτῶ
μαῶν ἰοικῶς, ἢ ἑὶ τῶ παλλέ.
Ζ. καὶ μὲν οὕτως γὰρ, ὁ θυλῶ-

gis quàm patri tibi similis. IVP. At verò hic mitatus ὁ mu-

lierofus,